

ข้าพเจ้าเชื่อว่าอภินิหารยังมีอยู่จริง

กัจจา อุดมพันธ์

R15005

ปัจจุบันข้าพเจ้าอายุ ๗๓ ปี เป็นชาวเชียงใหม่ สุขภาพไม่ค่อยแข็งแรงนัก เพราะมีโรคประจำตัวคือ ความดันโลหิตสูง และยังเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลอยู่ตลอดเวลา จึงเป็นคนที่หาความสุขในชีวิตไม่ได้ เพื่อน ๆ หลายคนแนะนำให้เข้าวัดสนทนาธรรม กับพระ หรือหาหนังสือธรรมะมาศึกษาบ้าง

วันหนึ่งข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือ อานิสงส์ของการสวดพระพุทธรูป ของพระราชสุทธานุภาพ เมื่ออ่านถึงการสวดมนต์บทอิติปิโสเท่าอายุ ก็เกิดความสนใจเป็นพิเศษ จึงพยายามจดจำและท่องจนขึ้นใจ จากนั้นก็ได้ฝึกปฏิบัติด้วยการท่องบทสวดนี้ ก่อนนอนทุกคืน

ในคืนวันหนึ่ง ก่อนที่ข้าพเจ้าจะมีอายุครบ ๗๓ ปี ได้ฝันว่ามีชายจกรรจูปรางสูงใหญ่หลายคน ตรงเข้ามาจะจับตัวข้าพเจ้า แม้จะมีความกลัวสุดขีด แต่ก็รวบรวมสติท่องบทสวดอิติปิโสออกมาด้วยความเคยชิน ในฝันนั้นข้าพเจ้าท่องจนชายเหล่านั้นค่อย ๆ ถอยห่างออกไป มีชายคนหนึ่งซึ่งอยู่ในกลุ่มได้เอ่ยปากถามขึ้นว่า “การท่องบทสวดนี้ได้รับอนุญาตจากใคร” ข้าพเจ้าก็ตอบว่า “ได้มาจากหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน” แล้วข้าพเจ้าก็ตกใจตื่นขึ้นมา จากความฝันทำให้ข้าพเจ้าเกิดศรัทธามีความเชื่อมั่นขึ้นมา แต่กระนั้นก็ยังอดคิดไม่ได้ว่ามันเป็นเพียงความฝัน ไม่จริงจังอะไร ในใจก็ตั้งความหวังไว้ว่าอยากจะมีโอกาสได้นมัสการหลวงพ่อกสักครั้ง

ประมาณ ๓ เดือนต่อมา ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติ เมื่อได้ทราบว่าหลวงพ่อกจะเดินทางไปเชียงใหม่ ข้าพเจ้าติดตามข่าวนี้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งเตรียมการที่จะหาโอกาสเข้านมัสการ และแล้วในเช้าวันหนึ่งก็ได้รับข่าวที่น่าเชื่อถือจากคนใกล้ชิดที่ว่า หลวงพ่อกได้เดินทางออกจากสิงห์บุรีแล้ว จะถึงเชียงใหม่ราว ๑๐.๐๐ – ๑๑.๐๐ น.

ความหวังของข้าพเจ้าเป็นจริง เมื่อเวลาหลวงพ่อกำลังนอนหลับอยู่นั้นผู้คนที่มาไม่มากนัก ข้าพเจ้าได้เข้ากราบนมัสการหลวงพ่อกับความนับถือและจิตใจที่บริสุทธิ์ นอกจากถามถึงสุขภาพของหลวงพ่อก็ดูแลไม่ได้พูดอะไรอีก นอกจากเล่าถึงความฝันของข้าพเจ้า หลวงพ่อก็ได้พูดคุยกับคนอื่น ๆ ด้วย ผู้คนที่ได้ข่าวการมาของหลวงพ่อก็เริ่มทยอยกันมามากขึ้น ข้าพเจ้าจึงถูกเบียดเข้าไปที่ละนิด จนในที่สุดข้าพเจ้าก็ได้นั่งอยู่ด้านข้างหลวงพ่อ หันหน้าไปทางผู้คนที่มาพร้อมสนทนา ห่างจากหลวงพ่อประมาณ ๑ เมตร สักครู่หนึ่งก็รู้สึกผิดปกติ มีไออุ่นคล้ายลมอุ่น ๆ พัดมากระทบร่างกายที่สัมผัสกับไออุ่นนั้น เกิดความรู้สึกเบาสบายทั้งร่างกายและจิตใจ อวัยวะทุกส่วนสบายไปหมดแม้แน่นปลายเส้นผม มองไม่เห็นผู้คนที่มาล้อมรอบข้าง จากความรู้สึกอึดอัดกับความสบายนี้ ในใจก็เกิดคำถามว่า “ภายนอกข้าพเจ้ายังจะมีความทุกข์อยู่อีกไหม” รู้สึกคล้ายมีเสียงตอบว่า “ไม่มี” ได้ถามต่อไปว่า “จะมีหนี่ติดค้างอะไรกับใครไหม” ก็ได้รับคำตอบอีกว่า “ไม่มี” และแล้วไออุ่นที่กำลังสัมผัสอยู่ก็หายไป ข้าพเจ้าเริ่มได้ยินเสียงผู้คนชัดเจน บรรยากาศในห้องเหมือนเดิม ข้าพเจ้าก็กำลังนั่งใกล้หลวงพ่อกำลังแสดงธรรมกับสานุศิษย์และผู้ศรัทธาในหลวงพ่อ

น่าเสียดายที่ข้าพเจ้าเป็นเพียงคนธรรมดาไม่ใช่กษัตริย์ จึงไม่สามารถบรรยายถึงความรู้สึกทุกอย่างได้ตามที่ตนประสบมา

ตลอดชีวิตที่ผ่านมา ข้าพเจ้าคิดว่าดิฉันสมควรว่า ตนเองคงอายุไม่พ้น ๗๓ ปีเป็นแน่ เพราะแม้แต่วันครบรอบวันเกิด ก็ต้องนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาล ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าไออุ่นที่เกิดขึ้น เกิดจากบารมีความเมตตาของหลวงพ่อกำลังต่ออายุให้ข้าพเจ้า เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ข้าพเจ้าไม่ได้โทษตัวเอง มิได้ต้องการหรือคาดหวังจะให้เกิดสิ่งใด ข้าพเจ้าเพียงแค่อยากให้ท่านทั้งหลายทราบว่า พระที่มีอภินิหารยังมีอยู่จริง

...